

Párt és pártépítés

Kádermunkánk gyakorlati problémái

A szocializmus építéséért, a kormány-program megvalósításáért folyó harc sikere megköveteli, hogy emeljük a pártvezetés színvonalát. A Központi Vezetőség június 27-28-i ülésén hozott határozatában leszögezte, hogy a pártvezetésnek a politikai irányvonal mellett a legnagyobb gondot a káderek kiválasztására, nevelésére és előléptetésére kell fordítani.

A Politikai Bizottságnak a kádermunka decentralizálására vonatkozó határozata óta lényeges változás történt kádermunkánk módszerében. Nagymértékben sikerült megszüntetni a munka reszortjellegét.

Emelkedett a kádermunka tartalma és színvonala.

Egyes pártbizottságaink elérték azt, hogy a járási titkárság elvtársak foglalkoznak területük káder-problémáival, előre, tervszerűen gondoskodnak káderkérdésekről, a káderképzésről. Példa erre a Bihar megyei és nagyléteai járási pártbizottság, ahol helyes kiválogatás alapján olyan elvtársakat küldtek pártiskolára, akikkel az iskola elvégzése után megerősítették területüket. Ennek eredménye a termelő munkában is lemérhető: ezekben a járáásokban jól haladt, határidőre teljesítették az aratás-cséplés feladatait és jó ütemben haladnak az őszi mezőgazdasági munkák.

Az elért eredmények azonban még nem ki-elégítőek. Sok a tennivaló. Ezideig nem tudtuk elérni azt, hogy a kádermunka a pártmunka szerves részévé váljék. A kádernevelők megszűnése óta a kádermunka zömét a pártbizottságok párt- és tömegszervezeti osztályai végzik. A többi osztályok nem tekintik a munkát állandó feladatuknak, csak esetenként kapcsolódnak be a káderkérdések megoldásába. A funkcionáriusok egy része még ma is idegenkedik a kádermunkától, megterhelő feladatot, főleg adminisztratív munkát lát benne.

A káderek nevelése hosszú, türelmes és főleg tervszerű — évekre előre számító — munkát követel. Ezen a téren van eredményünk: pártbizottságaink elkészítették két éves káderfejlesztési tervüket. Ez

Jelentős lépés eddigi munkánkkal szemben

Azonban a terveknek általában az a hibájuk, hogy nem a terület káderhelyzetének alapos tanulmányozása alapján készültek. Így történhetett meg, hogy megvalósíthatatlan feladatokat is tűztek ki célul. Például túl sok elvtársat akartak magasabbfokú pártiskolára küldeni. Még ennél is nagyobb hiba az, hogy pártbizottságaink kádermunkájukban nem támaszkodnak erre a tervre. A betöltetlen funkciók, egyes területek gyenge káderhelyzete, kapkodó munka a pártiskolai javaslatoknál — mind ezt bizonyítják.

A fejlődés azt követeli, hogy állandóan javítsuk pártapparátusunk minőségi összetételét, erősítsük pártszervezeteinket új, fiatal, fejlődőkép káderekkel, akik friss vérkeringést, lendületet visznek pártszervezeteink életébe. Ehhez elsősorban kellő számú káderképzésre van szükség. Eddig kevés gondot fordítottunk a káderképzés felkutatására és nevelésére. Állandóan azokkal foglalkoztunk, azokra építettünk, akik már úgyis a felszínen voltak. Ez oda vezetett, hogy egyre nőttek kádergondjaink, egyre nagyobb nehézségekbe ütközött egy-egy funkció betöltése. A hiányosság oka az, hogy nem kísérjük kellő figyelemmel az alapszervezetekben dolgozó elvtársak munkáját, főleg azokat, akik szilárdan helytállnak a párt- és kormányhatározatok végrehajtásáért folyó harcban. Így sok olyan káder kallódik el, akikkel meg

tudnánk erősíteni a pártszervezetek vezetőségét. Ahhoz, hogy megfelelő káderterekkel rendelkezünk, az kell, hogy

ismerjük a fejlődőképes kádereket.

Ezt csak úgy érhetjük el, ha rendszeresen foglalkozunk velük, megismerjük életüket, tanulmányozzuk munkájukat, képességeiket. A káderek kiválasztásánál nem szabad abba a hibába esnünk, hogy csak a politikai megbízhatóságot vesszük figyelembe. Igen fontos, hogy szakmailag is képzetek legyenek ezek az elvtársak. Fejlődésünk során egyre jobban megköveteljük a megnövekedett feladataink, hogy a káderek munkaterületük kiváló szakmai ismerői, mesterei legyenek.

A káderek fejlődése nagymértékben függ attól, hogyan foglalkozunk velük, hogyan segítjük őket. Általános tapasztalat az, hogy megyénk területén ez a foglalkozás és segítség — felszínes. Nem figyelünk fel azokra az okokra, amelyek gátolják az elvtársakat a fejlődésben, nem látjuk nehézségeiket, hibáikat. Egyes pártbizottságoknál türelmetlenek a káderekkel szemben, ridegen bántanak velük. Nem segítik őket a nehézségek leküzdésében, ami végül oda vezet, hogy összeroppannak a feladatok súlya alatt és le kell őket váltani. Súlyos hiba a káderekkel szembeni túlzott türelmesség is. Vannak olyan funkcionáriusok, akiknek nincs meg a készség, a képesség arra, hogy feladataikat végrehajtsák — és mégsem váltják le őket. Kádernevelésünknek súlyos hibája az is: nem mindig alkalmazzuk a kommunista bírálatot, a nevelésnek ezt a leg-hatékonyabb módszerét. Egyes pártbizottságok hajlamosak a káderek hibáinak elkenyészésére. Az utóbbi időben különösen a debreceni járási pártbizottság területén fordultak elő ilyen esetek.

Az elvtársakkal való foglalkozás felszínességére jellemző, hogy nem fordítottunk kellő gondot egyéni problémáikra. Elnéztük azt, hogy kádereink közül többen hosszabb idő óta családjuktól elszakadva élnek, mert nem segítőtük őket lakáshoz. A feladatok végrehajtásáért folyó harc során pártbizottságaink másodrendű kérdésként kezelték a káderek szabadidejének biztosítását. Összegezve:

nem állt kádermunkánk előterében az élő, eleven ember,

akinek kulturális igényei, családi problémái vannak.

Még kevesebbet gondoskodtunk azokról az elvtársakról, akik bár becsületesen dolgoztak, de nem fejlődtek együtt a feladatokkal, képességeiket meghaladta a feladatok nagysága és le kellett őket váltani. Párt- és állami szerveink nem helyezték el ezeket az egyébként becsületes kádereket, türtelt, hogy sokszor hosszabb ideig munka nélkül legyenek. Ez a lélektelen bánásmód végeredményben ezekben a kádereknek a teljes összetörésére vezetett.

Nagyszerű célkitűzéseink, megnövekedett feladataink arra köteleznek bennünket, hogy mielőbb kiküszöböljük a kádermunka hiányosságait és a munkát magas színvonalra emeljük. Tanulmányozzuk vezetőinknek a kádermunkáról szóló tanításait, a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának anyagát és hasznosítsuk munkánk során. Töltsük meg tartalommal a káderekkel való foglalkozást. Fokozza felhősségérzetünket az a tudat, hogy a legnagyobb érték az élő, eleven ember van gondjainkra bízva.

Moson Nándor,
a megyei pártbizottság politikai munkatársa.

OKTÓBER ÜGYE LEGYŐZHETETLEN

(A vezércikk folytatása)

gyan valósítjuk meg Október egyik legnagyobb tanítását: a dolgozó emberről való gondoskodást. Október igazolta be és bizonyította be Gorkij mondatát: „Ember, ez a szó büszkén hangzik”. Ez a felszabadult, emberré vált ember képes olyan eredményeket elérni, amelyeket eddig soha. Dolgozóink tudják, hogy a szocializmus megvalósítása egyben egyéni életük szébbé és jobbá tételét szolgálja. Megyénkben is szép eredmények születtek. Iparunk a harmadik negyedévében 25,1 százalékkal termelt többet, mint a múlt év azonos szakában. Erősödnek termelőszövetkezeink és nagy tervekkel tűznek maguk elé a jövő esztendőre. A felszabadult ember tervez és megvalósít. Halastavakat létesítenek, gyümölcsösöket, szőlőket telepítenek, fákkal ültetik be az Alföld homokjait. Csatorna fut a sziken,

kikötő épül az alföldi faluban. Munkahősök születnek, olyanok mint Simon Lajos, a Járóműjavító dolgozója, Murvai András bútorgyári dolgozó, Veres Lajos egyéki traktoros, akit a Munka Vörös Zászló érdemrenddel tüntettek ki, Szabó István, a nádudvari Vörös Csillag tsz elnöke és még sokan mások. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom nagy napját dolgozóink forradalmi műszak indításával is ünnepelték. Igen szép eredmények születtek. A Járóműjavítóban Gali Aron rugókovács brigádjának tagjai megfogadták, hogy november 7-re teljesítik évi tervüket. Olyan lelkesedéssel dolgoztak, hogy november 3-án, a forradalmi műszak kezdetén már büszkén jelentették, hogy felejtelésüket teljesítették és már 1954 február 8-i tervüknek tartanak. Október lelkesítette dolgozóinkat. Ez adott szárnyat munkájuknak, hiszen min-

den lehetőséget az emberi élet-hez, a boldogsághoz Október teremtett meg.

Október fénye minden évben messzebbre világít. Hatalmas tömegek tömörülnek Október diadalmas ragyogó fénye köré. Nyolcszáz millió ember nézi ezt a fényt büszkén, reménykedve, bátorítást nyerve, harcolva. Ezzel a hatalmas legyőzhetetlen táborral szemben roskadozva áll a világkapitalizmus rendszere, a nyomor, a munkanélküliség, a terror, a pusztulás világa. A győztes Október nagy szülfőtje, a hatalmas Szovjetunió vezetője, nyolcszázmillió legyőzhetetlen tábor, az igazság, a szabadság, a béke és az emberi boldogság tábor. Ez a tábor Október nyomán alakult ki, küzd mindenért ami csak szép, ami csak jó az emberiség életében.

Ez az ügy legyőzhetetlen!

Ünnepi pártnapokkal, fátyás felvonulással ünnepelték Debrecen dolgozói az Októberi Forradalom 36. évfordulójának előestéjét

Debrecen dolgozói november 7-ike előestéjén városzerte ünnepelték a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját. Kora délután az Orvostudományi Egyetem dolgozói és hallgatói ünnepi pártnapot tartottak. Itt emlékeztek meg az évforduló történelmi jelentőségéről és az ünnepségen jutalmat adtak át a munkában kitűnt dolgozóknak. Több mint 100 katonai dolgozón kívül 19 debreceni orvos kapott pénzjutalmat tudományos munkájáért. Albert Béla, a szemkémia adjunktusa 4000 forint pénzjutalmat kapott.

Délután az ötéves terv keretében létesült Hajdúsági Gyógy-szergyárban ünnepi pártnapon a gyár öt dolgozójának adták át a sztahanovista oklevelet. Péntek délután valamennyi debreceni üzemből ünnepi pártnapokon emlékeztek meg a dícsős évfordulóról.

Este Debrecen sok száz fiatalja fátyás felvonulást tartott. A fiatalok menete a Vörös Hadsereg útján haladt végig s ebben az időben Debrecen főutcája lohogó fátylák fényében tündökölt. A lelkes fiatalok indulókat énekelve vonultak az Alföldi palota előtti téren lévő szovjet hősi emlékműhöz, ahol színpompás tűzijáték kezdődött.

A felvonulást követően a Központi Kultúrteremben diszünepséget rendeztek. Az ünnepségen megjelentek a megyei és városi pártbizottság, a honvédség, rendőrség, a DISZ, a megyei és városi tanács küldöttei.

Részvett az ünnepségen Sz. D. Prohorov elvtárs, Debrecen város konzulja is.

Tatár Kiss Lajos elvtárs, a megyei tanács elnökeinek megnyitó szavai után Bognár Rezső Kossuth-díjas akadémikus, a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem rektora mondott ünnepi beszédet. Beszédében méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom világtörténelmi jelentőségét.

— Időben mennél messzebb kerülünk a történelmi eseménytől, annál inkább érezzük nagyszerű, világot formáló jelentőségét. Napjainkban egymásután jobognak fel a forradalom lángjai, jelezve, hogy egyre közelebb kerülünk az imperializmus vég-ső bukásához. A világ öntudatra ébredt népei mind nagyobb erőt merítenek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelméből — mondta beszédében Bognár Rezső akadémikus.

A beszéd elhangzása után a debreceni üzemek legjobb kultúrscsoportjai adtak színvonalas műsort. Nagy sikerrel szerepelt a bukaresti VII-en résztvevő Debreceni Népi Együttműködési és Kórusa. Közreműködtek az ünnepségen a debreceni Csokonai Színház művészei és a debreceni Állami Zene-művészeti Szakiskola hallgatói is.

A péntek esti lelkes ünnepségek után ma délelőtt a városban lévő szovjet hősi emlékműveket koszorúzzák meg Debrecen dolgozóinak küldöttei.

Megnyílt az MSZT „A szocializmusban legfőbb érték az ember” című kiállítása

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulójának előestéjén ünnepélyesen megnyitották az Iparművészeti Múzeumban a Magyar-Szovjet Társaság „A szocializmusban legfőbb érték az ember” című kiállítását. A megnyitáson megjelent Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Boldoczki János külügyminiszter, Darabos Iván a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, Mihályfi Ernő népművelési miniszterhelyettes, valamint a magyar politikai és

társadalmi élet számos más képviselője. Jelen volt J. D. Kiszéjov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete, Huan Cen, a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövete, valamint a népi demokratikus államok budapesti diplomáciai képviselőinek számos vezetője és tagja. Részvett a megnyitóünnepségen Bruno Bernini, a DIVSZ elnöke és V. Z. Kuszenko, a VOKSZ magyarországi megbí-

Hajdú-Bihar a vetési terv teljesítésével ünnepli november 7-ét

A megye dolgozó parasztsága november 7-ét, az Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját azzal ünnepli, hogy pénteken este teljesítette a megye őszi vetési tervét.

A élenjáró járáások, mint a nagyléteai és a polgári, 7, illetve 6 százalékkal túlteljesítették tervüket. A többi járás kövesse ezt a példát, érjék el, hogy az őszi vetési tervük elérje megyénkben a 110 százalékot.

A hajdúnánási Petőfi termelőszövetkezetben hozzákezdtek a zárszámadások elkészítéséhez

November első napjaiban a hajdú-bihari termelőscsoportok nagyrészt hozzákezdtek a zárszámadások elkészítéséhez. Hajdúnánáson a Petőfi termelőszövetkezet tagjai közgyűlést tartottak, azon megválasztották a négytagú leltározóbizottság tagjait s szerdán megkezdtek a leltározást. Az ekekapától kezdve a raktárakban lévő készletekig mindent leltárba vettek. Alapos és jó munkával péntekre elkészült a leltár és hozzákezdtek a mérleg elkészítéséhez. A termelőszövetkezet tagjai a jövő héten ismét közgyűlést tar-

tanak s azon a szövetkezet vagyoni helyzetéről beszámolót hallgatják meg.

A hajdúnánási Petőfi tsz-ben jó terméseredmények voltak, a tagság is jól részesedik. A szövetkezetben 60 holdon rizst termeltek, a jövő évben pedig 150 holdon lesz rizs. Ezenkívül 14 holdas halastavat is létesítenek. A zárszámadás készítésével együtt a szép terv megvalósítása is folyamatban van, mert szüntetik már a halastó területét és mérnökök mérik az új rizstáblák helyét.

AZ ALBÁN KÖVET BEMUTATKOZÓ LÁTOGATÁSA RÓNAI SANDOR ELVTÁRSNÁL

Piro Koci rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, az Albán Népköztársaság budapesti követe november 6-án, pénteken bemutatkozó látogatást tett Rónai Sándor elvtársnál, az országgyűlés elnökénél.

A KOREAI KÖVET BEMUTATKOZÓ LÁTOGATÁSA RÓNAI SANDOR ELVTÁRSNÁL

An Jen rendkívüli és meghatalmazott követ a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság budapesti követe november 6-án, pénteken bemutatkozó látogatást tett Rónai Sándor elvtársnál, az országgyűlés elnökénél.

Vonulással az Októberi előestéjén

... Sz. D. ... Debrecen vá...

... elnökeinek meg... Bognár Rezső... akadémiás, a... Lajos Tudu... ktora mondott... Beszédében... Októberi Szoc... lom világtörté...

... ennél messzebb... nemli esemény... érezzük nagy... rmiató jelentő... an egymásután... rradalom láng... egyre közelebb... erializmus vég... viláág öntudat... mind nagyobb... Nagy Októberi... adalom győzel... tta beszédében... kadémikus.

... ngzása után a... k legjobb kul... dtak színvona... v sikerrel sze... ti VII-en részt... Népi Egüttés... kórusa, Közre... nepségen a deb... Színház művé... ni Állami Zene... skola hallgatói

... lelkes ünnepsé... elélt a város... hosi emlékmű... k meg Debre... küldöttei.

izmusban kiállítás

... számos más kép... pt J. D. Kiszcel... io magyarorszá... uan Cén, a Ki... ság magyaror... , valamint a... s államok bu... nai képvisel... zetője és tagja... gnyitói ünnepsé... ni, a DIVSZ... Kuzmenko, a... rszági megbí...

ünnepi

... Októberi Szoc... pénteken este

... ri, 7. illetve 6 szá... sse ezt a példát... a 110 százalé...

etkezeten

... szövetkezet va... őt beszámolót

... Petőfi tsz-ben... nyek voltak, a... zesedik. A szö... ódon rizst ter... yben pedig 150... Ezenkívül 14... t is létesítene... készítésével... rvek megvalósi... ban van, mert... halastó terüle... mérik az új

KÖVET

... LATOGATASA... ELVTARSNAL... vüli és megha... a Koreai Népi... ztársaság bu... november 6-án... atkozó látoga... Sándor elvtárs... ülés elnökénél.

Díszünnepség a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulóján az Operaházban

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa pénteken este díszünnepséget rendezett az Állami Operaházban.

A díszünnepség elnökségében foglalt helyet Rákosi Mátyás, a Magyar Dolgozók Pártjának központi vezetőségének első titkára, Nagy Imre, a Minisztertanács elnöke, Gerő Ernő, a Minisztertanács első elnökhelyettese, Hegedűs András, a Minisztertanács első elnökhelyettese, Farkas Mihály, Ács Lajos, Hidas István, Zsifjencz Mihály, Kristóf István, Apró Antal, a Magyar Dolgozók Pártja politikai bizottságának tagjai, Bata István altábornagy, honvédelmi miniszter, Szalai Béla, az Országos Terhivatal elnöke, a politikai bizottság póttagjai, Végh Béla, az MDP központi vezetőségének titkára, Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, a központi vezetőség és a minisztertanács több más tagja, a tömegszervezetek vezetői, a tudomány, az irodalom, a művészet, a szocialista építőmunka számos kiváló képviselője, köztük Erdei Ferenc igazságügyminiszter, az MSZT elnöke, Erdey Gruz Tibor oktatásügyi miniszter, Pór Bertalan Kossuth-díjas, a Munka Vörös Zászló Erdemrendjével kitüntetett festőművész, Süvegs Dániel és Horváth Ede, a Szocialista Munka Hősei, Illyés Gyula és Veres Péter Kossuth-díjas írók.

Az elnökségben foglalt helyet J. D. Kiszceljov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete.

Az ünnepségen megjelentek a Magyar Dolgozók Pártja központi vezetőségének, az Elnöki Tanácsnak és a minisztertanácsnak tagjai, a politikai, gazdasági és kulturális élet vezető személyiségei és kiváló képviselői. Az Operaház nézőterét megtöltő közönség soraitan ott voltak a termelés kiváló dolgozói, kitüntetett sztahanovisták, Kossuth-díjas tudósok, írók, művészek, a néphadsereg képviselői.

Részvett az ünnepségen a diplomáciai testület számos tagja.

Ács Lajos elvtárs beszéde

Az ünnepi ülést Rónai Sándor elvtárs, az országgyűlés elnöke nyitotta meg.

Ezután Ács Lajos elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja központi vezetőségének titkára tartott ünnepi beszédet.

— Kedves Elvtársak! kedves Elvtársnők!

— Ma ünnepi a szovjet nép a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének 36. évfordulóját. Veled ünnepel az egész haladó emberiség, amely a béke erődjére, a szocializmus nagy országára támaszkodva fáradhatatlan harcot vív a tartós békéért.

— Minden szív, amely a nép ügyéért lángol, világszerte megdobban, átérve annak jelentőségét, hogy 1917 november 7-ét mennyi más nép felszabadulása, győzelmes forradalma követte.

— A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme óta eltelt 36 év alatt a munkásosztály, a dolgozó nép küzdelme hatalmas eredményekkel járt. A nagy Szovjetunió mellett megszülettek a szocializmus építő népi demokráciák, felszabadult Kína, létrejött a Német Demokratikus Köztársaság. Ma 800 millió ember már tudatosan építi a marxizmus-leninizmus lobogója alatt jobb jövőjét. E népek ügye legyőzhetetlen. E népek lebírhatalan erőt képviselnek.

A nyugati világban is ellenállhatatlanul törnek előre a béke, a demokrácia, a szocializmus erői.

Szerre a világon a kapitalizmus igájában sanyidó népek milliói ünneplik ma az Októberi Forradalmat, amely számukra is a felszabadulás útját mutatja. Végetért az imperializmus korlátlan hatalma a gyarmatokon s a függő országokban.

Hogyan lelkesednek a világban mindenütt a nép ügyének harcosa! Látja, hogy napról napra növekszik a béke tábora. A Nagy Október eszméi diadalra jutottak. Ma már a Szovjetunió a kommunista társadalmat építi.

A Szovjetunió fejlődésének új állomásához, új szakaszához

érkezett el. A Szovjetunió népgazdaságának függetlenségét biztosító hatalmas nehézipar megteremtése lehetővé teszi, hogy most rövid idő alatt, két-három év alatt döntően megváltozzék a Szovjetunióban a dolgozó nép életszínvonala, hogy a közszükségleti cikkekben és élelmiszerekben bőseget teremtsenek a szovjet nép számára. Amint Malenkov elvtárs, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke mondta: „Most, a nehézipar fejlesztésében elért sikerek alapján megvan minden feltételünk ahhoz, hogy megszervezzük a közfogyasztási cikkek termelésének rohamos fellendülését”.

A Szovjetunióban növelik a beruházásokat a közszükségleti cikkek gyártó iparban s ilyen módon határidő előtt teljesítik az ötéves terv előírásait. Emellett a Szovjetunióban hatalmasan kifejlődött nehézipar — benne a villamosági ipar, a gépipar, a repülőgépipar és a hadiipar — és más iparágak egyik legfontosabb feladatává tették a közszükségleti cikkek termelését a lakosság számára. Ugrásszerűen megnövelik a szövetkezeti és a helyi ipar termelését is.

A Szovjetunióban az utóbbi időben közzétett párt- és kormányhatározatok világosan leszövegezik, hogy a dolgozó nép életszínvonalának gyökeres megjavítása csak úgy oldható meg, ha mindenekelőtt gondoskodnak arról, hogy növekedjék, továbbfejlődjék fellendüljön a mezőgazdaság tekintve, hogy a mezőgazdaság látja el élelmiszereket a lakosságot és nyersanyagot a könnyű- és élelmiszeripar.

A Szovjetunióban most folyó események különösen mély benyomást keltenek világszerte a dolgozó osztályokban. A Szovjetunió Kommunista Pártja és kormányja történelmi jelentőségű intézkedései nagy lelkesedést keltenek a dolgozók körében, a népi demokráciák országában, Kínában, s a Német Demokratikus Köztársaságban. Ezekben az országokban a kommu-

nista és munkás pártok s ez országok kormányai maguk is számos intézkedést tettek a dolgozó nép anyagi életszínvonalának, kultúrájának emelésére, az utóbbi időben.

A kapitalista országokban tovább romlik a dolgozó tömegek életszínvonala. Növekszik a munkásosztályt sújtó legnagyobb csapás, a munkanélküliség is.

A továbbiak során Ács Lajos elvtárs rámutatott arra, hogy míg a szovjet kormányt a szovjet nép lelkesen támogatja politikája megvalósításában, a kapitalista országokban egyre erősödik az egész nép küzdelme a nemzeti függetlenségért, az amerikai imperializmust kiszolgáló kormányokkal szemben.

A Szovjetunió politikája szemléletesen, a világ minden népe előtt a gyakorlatban bizonyítja a marxista-leninista forradalmi elmélet helyességét.

A Nagy Októberi Forradalom a proletárforradalom marxista-leninista elméletének győzelmét jelentette. Lenin, mint a Szovjetunió Kommunista Pártjának vezetője, s a szovjet kormány feje, világtörténelmi jelentőségű győzelmekre vezette a szovjet népet. Művét a nagy Sztálin folytatta, aki megvédelmezte a leninizmust minden ellenségével szemben s általánosítva a munkásmozgalom újabb nagy tapasztalatait, továbbfejlesztette a marxizmust—leninizmust.

A magyar népi demokrácia is a Nagy Októberi Forradalom szülötte. Amióta az Októberi Forradalom katonái, a szovjet hadsereg harcossai felszabadították hazánkat, a Szovjetunió állandó segítségével és támogatásával, pártunk vezetésével, a munkásosztály többéves küzdelmével a magyar nép döntő többségének támogatásával kivívta a hatalmat.

Országunk nagy utat tett meg a felszabadulás óta.

Napjainkban, az Októberi Forradalom 36. évfordulójának idején népi demokráciánk, országunk fejlődésének új szakaszába érkezett. Népi demokráciánk fejlődésének mai szakaszában válsághoz, a dolgozó lakosság anyagi, szociális és kulturális szükségleteinek bősegebb kielégítése.

A Magyar Dolgozók Pártjának központi vezetősége a magyar nép sorsa iránti mély felelősség érzettől áthatva, kidolgozta a népi demokrácia új fejlődési szakaszának politikáját. A nehézipar eddigi eredményeit megszilárdítva, jelentősen fejleszteni kell a könnyű- és élelmiszeripart, hogy a közszükségleti cikkek valóban bősebben és jöminőségben álljanak dolgozó népünk rendelkezésére. A népgazdaság fejlesztésének legfontosabb kérdése ma a mezőgazdaság elmaradottságának felszámolása, termelésének, terméshozamának növelése.

A Magyar Dolgozók Pártja központi vezetőségének határozata helyesen állapítja meg a mezőgazdaság fejlesztéséről, hogy ez a legközelebbi két-három esztendőben a szocializmus építésének kulcskérdése Magyarországon. Ez további fejlődésünk döntő láncszeme.

A mezőgazdaság nagyobbarányú fejlesztése a munkáspárt szövetség megszilárdítását vonja magával. A munkásosztály, a párt, a kormány politikája a népi demokrácia új fejezetét nyitotta meg. E politika végrehajtásával még inkább a munkásosztály, a párt, a kormány köré tömörült minden hazafias, demokratikus, a békéért, a szabadságért, a nemzeti függetlenségért harcolni kész erő. Az utóbbi hónapokban emelkedett az egész dolgozó nép életszínvonala. Éppen ezért érthető, hogy a magyar nép a párt

Ünnepi ülés a Szovjetunió Nagy Színházában

K. J. Vorosilov elvtárs mondott ünnepi beszédet

MOSZKVA (TASZSZ)

A Szovjetunió Nagy Színházában november 6-án este hét órakor kezdődött meg a moszkvai városi szovjetnek, a párt-, társadalmi szervezeteknek és a szovjet hadsereg képviselőinek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi ülése.

Az ünnepi beszédet K. J. Vorosilov elvtárs mondta.

Mao Ce-tung elvtárs üdvözlő távirata Malenkov elvtárshoz

Peking (Uj Kína). Mao Ce-tung, a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának elnöke, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából november 5-én üdvözlő táviratot intézett G. M. Malenkovhoz, a Szovjetunió minisztertanácsának elnökéhez.

Csou En-laj elvtárs üdvözlő távirata Molotov elvtárshoz

Peking (Uj Kína) Csou En-laj, a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának elnöke, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából november 5-én üdvözlő táviratot intézett V. M. Molotovhoz, a Szovjetunió külügyminiszteréhez.

Kitüntetések a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa — a minisztertanács javaslatára — a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából, kiváló munkájuk elismeréséül: Nagy Kálmán, Kovács István, David Ferenc, Szaló Lajos, Kiss Tiborné, Szakali József, Szabó Zoltán, Korda Sándorné és Apró Antalné pártfunkcionáriusoknak, a Munka Vörös Zászló Erdemrendjét;

Piros László vezérőrnagynak, a belügyminiszter első helyettesének és Dékán István ezredes, a belügyminiszter helyettesének a Vörös Zászló Erdemrendet;

Balázs Béla őrnagynak, Gazdák Gyula alezredesnek, Csukor József hadnagynak, Hidas Mihály alezredesnek, Kulika Károly ezredesnek, Kiss István alezredesnek, Takács Gyula őrnagynak, Selmecci György alezredesnek, Moró István őrnagynak, Kucséra László alezredesnek és Körösi György alezredesnek a Vörös Csillag Erdemrendet adományozza.

Décsi Ferenc osztályvezetőnek (Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat), Debreceni József, a hajóúnnepi városi tanács főagronómusának, Kiss János, az

egyéki gépállomás igazgatójának, dr. Szodorai Lajos debreceni egyetemi tanárnak, Kolozsvári Lajos, a hajdú-biharmegyei tanács vb. titkárnak, Hárs István, Bangó Sándor, Sándi Ottó, Bárányos József, Komornik Zoltán, Csatár György, Godor Ferenc, Hankó János, Szabó Sándor, Kovács Sándor, Kutassi György, Juhász József, Fabula János, ifj. Simon Béla, Farkas Lajos, Bánki János, Bognár Kálmán, Gyökös Mihály, Grandpierre Lajos, Lackó András, Varró Tibor, Kiss Ferenc, Havasi Ferenc, Tolmácsi Ferenc, Böka István, Lantos János, Bernáth Rezső, Kudela József, Pintér László, Veszelka István, Draskó Lajos, Szabó Gábor, Benkei András, Szügyi Elek, Patáki Ferenc, Nagy József, Csomai Miklós, Kocsis Lajos, Kertai Sándor, Pronics Ilona, Korbelli Lajos, Suhajda József, Galambos Dezső, Komócsin Mihály, Korolnai Ibolya, Németh József, Borsos László, Vass Henrik és Karagyi Sándor pártfunkcionáriusoknak, Várhegyi György és Gáspár Sándor tömegszervezeti funkcionáriusoknak a Munka Erdemrendet adományozta.

A Magyar-Szovjet Társaság országos központja az Októberi Forradalom 36-ik évfordulója alkalmából dr. Hahn Aladár gyermekgyógyászati főorvost aranykoszorús MSZT jelvényvel és oklevéllel tüntette ki.

Hahn Aladár elvtárs, mint a debreceni városi MSZT szervezet orvos-egészségügyi szakosztályá-

nak titkára, kimagasló munkát végzett. Fáradhatatlan akaratereje nagyban elősegítette a szakosztály munkáját ahhoz, hogy az orvos-egészségügyi szakosztály a többi vidéki szakosztályok között első helyen áll.

A kitüntetést a csütörtökön este megtartott ünnepi pártnapon adták át.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója alkalmából átadták azoknak a volt egyetemjéi és főiskolai hallgatóknak a „Rákosi Mátyás tanulmányi érdemérmét”, akik az 1952

—53-as tanévben kiváló eredménnyel fejezték be tanulmányukat. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemről Soós Pál kapott érdemérmét.

politikáját, a júniusi határozatokat s az azóta, megtett párt- és kormányintézkedéseket nagy helyesléssel fogadta.

Valamennyien látjuk, hogy napjainkban új, mély, őszinte kapcsolatok alakulnak ki a párt és a dolgozó nép között, új, erős szálak szövődnek a dolgozó milliók és a párt között.

Dolgozó népünk háláteljesen üdvözlötte és jókíván-ságait a nagy szovjet népek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulóján. (Hosszartartó taps.)

Népünk kívánságára az országgyűlés nemzeti ünnepeink sorába iktatta november 7-ét, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját. Joggal, mert 1917 november 7-e a ma-

gyar dolgozó nép felszabadulásának, minden eddigi sikerének kiinduló pontja.

Éljen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulója! (Nagy taps.)

Éljen az épek közötti béke! Éljen és virágozzék a szovjet és a magyar nép megbonthatatlan örök barátságát! (Hosszartartó ütemes taps.)

Ács Lajos elvtárs beszédének végén az egybegyűltk hosszartartó, lelkes tappsal ünnepeleék a szovjet és magyar nép megbonthatatlan örök barátságát.

Az ünnepi ülés első része az Internacionálé hangjaival zárult.

Az ünnepi est második részében magas színvonalú kultúr-műsorra került sor.

MONOKI FERENC IGAZI ARCA

Azok diktálták ezeket a sorokat, akik sok évtizedes kínos terhet cipelték a vállukon, akik néhány évvel ezelőtt még ki voltak szolgáltatva a gazemberek, vérszopók kénye-kedvének — akik nem felejtettek.

A történet régen — még az első világháború előtt kezdődött. Téglasson Monoki Ferencnek négy tinót adott az apja. Akkor házasságba lépett. Elhatározta, hogy vagyont szerez. Először a négy tinóval, azután egyre több jószággal járt a vásárokat, később dísznókkal is kipeckedett. Fene „szerencséje” volt. Olcsón vette — és drágán adta tovább a jószágokat. Hamar kiiszlerte magát a „mesterségben”. A garast a fogához verte, ner csak ő, de az asszony is. Földre pályáztak, mind a ketten. Később nagyobb vállalkozásokba kezdett a férfi. Pénzt vett fel a bankból. Krajnik, a gazdag téglási szatócs kezébe került. Nem sok idő múlva egész gulyája volt már Monokinak.

Az eféle üzérkedés akkor „kifizető”, ha a kupec valamedit tartja, feljavitja az olcsón vett jószágot. Ehhez azonban takaromány kell. Hogy ne kerüljön sokba, összebeszélte a kupec az erdőőrrel — és a szugori Dégenfeld gróf erdőjében legeltette a marháit.

Dégenfeld — aki Gyulaháza és Téglasson környékének korlátlan ura volt abban az időben — megfogta egyszer Monoki gulyáját, amint az erdőben legeltetett. — Kité ez a gulya, hé? — kérdezte.

— Monoki gazduramé — felelte a gulyás. — Hát mondja az úr — folytatta — nem bolond ez a Dégenfeld? Hísz' nem ő a gróf, hanem Monoki meg az erdőész, azok húznak hasznat ebből a gyönyörű legelőből.

Dégenfeldben forrt a méreg, de nem akarta elárulni magát. Szégyelte, hogy egy paraszt túljárt az eszén. Dohogva távozott. Másnap új erdészét fogadott.

Monoki azzal is hamarosan összeszúrta a levét. Egyszer-kétszer leitatta. Később igen „jövendelő” üzleteket is kötöttek egymással.

Olcsó húsnak hig a leve — tartja a közmondás. Márpedig Monoki Ferenc marhakereskedő csak az olcsó jószágot szeretett megvenni. Amikor azonban eladásra került a dolog, értett hozzá, hogy mutatók legyen az állat. Ha tehénről volt szó, mielőtt vásárra hajtatta volna, két napig sem engedte megfajni, hogy jó tejelőnek lássák. Mehetett azután panaszra a kárvalott, Monoki inkább őt fogott engedte volna kihúzni, minthogy egy fillért is fizessen kárpótlásul.

Előfordult, hogy a megvásárolt olcsó jószág megdögült. Hogy az sem menjen kárba, a kupec hentesüzletet nyitott Téglasson és kimerre a döglött disznó vagy marha húsát. Háború volt, élelmiszerhiány. Kapós volt minden ennivaló.

Monokiné éjjel-nappal sütötte a házi kenyeret és árulta a „finom” kolbász mellé a hentesüzletben. Dólt a pénz a házhöz, mintha lapáttal szórták volna. A kapzsi kupec hajszolta asszonyát is — földre vágott, tanyával, sok cseléddel. Gyerekeit taníttatta, urat akart belőlük nevelni. Volt hozzá pénz.

Addig folytatta Monoki sötét üzleteit, hogy egy alkalommal majdnem bajba került. Történt egyszer, hogy éjnek idején kőbor cigányok börtörtek hozzá. Aláásták háza falát hátul a kertben. A kupec fellármázta a csendőroket, akik elfogtak egy párat a betörők közül.

— Mi csak azt akartuk visszalopni, amit másfelé szerezünk — vallották a cigányok.

Kiderült, hogy Monokinál és az erdőőrrel helyezték el, amit itt-ott összelopkodtak, de azok becsapták őket. Forgács erdőőr felesége — amikor megtudta, hogy kiderült az ura orgazdasága — arzánnal megmérgezte magát. Az erdőőr sokáig az erdőben bujkált a csendőroket elől, megfázott és nemsokára meghalt. A cigányokat bebörtönözték, de Monoki maradt. Hatalom volt a kezében: pénz.

Ezerkilencszáztizenötben úgy látta a kapzsi kupec, hogy az összeharcsolt pénzen vehet már magának földet. Most már nem állt az útjában senki. Bökönyben, a szomszédos községben 108 hold földet vásárolt Nagy Elemér táblabírótól. Akármilyen piszkos, szennyes módszerekkel, de elérte célját; cselédeket fogadhatott. Nem költözött Bökönybe. A gazdálkodást két fiára: Gyulára és Pálra bízta. Ő maga tovább kipeckedett, henteskedett, úgy megszokta már, hogy nem tudott anélkül élni. Jött, ment, „güzl” tovább, fel akarta falni az egész világot. Bökönyben pedig a birtokon a Monoki fiúk egy szobában aludtak a baromfival. Buta és kapzsi zsiros parasztok voltak.

Eddig a történet. Mi van ma Monokinál, érdemes volt-e neki harácsolni?

Téglasson, az Ady Endre-utca szélső háza kívülről szánalmas képet mutat. Elhanyagolt „Hadd lássa, aki erre jár, hogy tönkretett, kismimzett szegény ember lakja” — gondolja Monoki Ferenc. Mert az övé a ház, ő

lakik benne évtizedek óta. Az utcai részen nincs a házban sem ajtó, sem ablak. Befalaztatta. Itt volt a hentesüzlet. Belül homályos, piszkos a porta. Valami furcsa, ismeretlen bűz terjeng az egész lakásban. Az áporodott levegőben szomorúan tekintenek le a falról a szentek. A volt üzlethelyiség azonban nem szegénységet takar: öt-hat, borral telt hordó sorakozik a fal mellett. A vén kulákasszony ágál, panaszkodik, hogy megfosztották őket „keserves munkával szerzett” vagyonuktól.

Valóban szegény ember lett Monoki Ferenc? Nem! Ma is a nevén van a 108 hold bökönyi föld. Két fia turkál belőle egy pár holdat, a többi azonban parlagon heverne, ha nem volnának a községben becsületes dolgozó parasztok, akik megmunkálják. Az öreg Monoki felé sem néz a saját földjének. Adóhátraléka eddig 22.700 forintra gyűlt, ebből ez évben még csak négyszáz forintot fizetett ki. És a családja? Egy fia Salgótarjában orvos, egy Egerben erdőész. Egy lánya Szombathelyen tanítónő, egy Téglasson lakik, két fia meg Bökönyben a napot lopja.

Ha nem tudja megművelni Monoki Ferenc kulák „keserves munkával” szerzett földjét és hat gyermeke közül sem akad egy sem, aki hasznosítsa az összeharcsolt földet, akkor miért nem ajánlja fel az államnak? Azért, mert nem akarja. Megrögzött, halálos ellensége a népi demokraciának. — Vár. — Visszavárja fogcsikorgatva azt, ami örökre elmúlt ebben az országban: — az ő világa.

LEVAI ENDRE

Orosz földön — 36 esztendővel ezelőtt

Sohasem felejttem el, milyen nagy öröm volt számunkra, mikor meghallottuk a fegyverszünet híreit. Mint jutott, úgy terjedt el a katonák között, szinte valamennyi katonára egyszerre kiáltotta: „Eljen a fegyverszünet!” „Eljen a béke!” „Vége a háborúnak!”

Szinte azt is elfelejtettük, hogy éhesek, fáradtak vagyunk, örömlünkben táncra perdültünk.

Hullani lehetett, hogy a velünk szemben lévő „elleneséges” katonák között is nagy a „hurrázás”. Ők is örültek. A fegyverszünet híre este jutott el hozzánk.

Tizenkilenc éves voltam, amikor kivitték az orosz frontra. Azt sem tudtam, miért harcolok. Az ország „urái” azt mondták, meg kell védeni a hazát. Kötelességünk, hogy harcoljunk érte. Később megtudtam... A fegyverszünet után megbarátkoztam az orosz katonákkal, majdnem minden óránkat együtt töltöttük, hol az orosz, hol a magyar lövészárokban. Az orosz katonák megkérdezték tőlünk, miért harcolunk. Nem tudtuk megmagyarázni. Ők felvilágosítottak bennünket. Ott, a lövészárokban tudtam meg bajtársaimmal együtt, hogy számunkra idegen érdekekért folyt a vértünk. Védjük az urak Magyarországot, a töltsékek és földesurak érdekeit, azokat, akik otthon dözöltek, gyűjtötték a vagyont, sanyargatták otthonmaradt testvéreinket.

Azt is megmagyarázták az orosz katonák, hogy nekünk, egyszerű dolgozóknak nem érdekünk a háború. Mi nem vagyunk egymásnak ellenségei. A mi ellenségeink közések, s harcolni ezután azok ellen kell, akik háborút indítottak azért, mert számunkra az jó üzlet.

Most már tudom, hogy békét jelentett a világ dolgozóinak számára az Októberi Szocialista Forradalom és most is azt jelent, amire minden becsületes ember legjobban vágyik. Békét! A Nagy Októberi Forradalomnak és a békének köszönhetem, hogy megszabadultam a cselédszertől, és most nem nyomorgok, — mindenem van, boldogan élek a Lenin termelőszövetkezetben. A békéért harcolok munkámmal, hogy vissza ne jöjjön megegyezés az átkos mult.

SZARVAS IMRE,

a balmazújvárosi Lenin tisz tagja.

A hajdúszoboszlói tangazdaság két traktorosának sikere

Hírt adtunk arról, hogy Kiss Imre és váltótársa, Kapusi Lajos, a hajdúszoboszlói tangazdaság traktorosai megfogadták, hogy november 7-e tiszteletére teljesítik 1954. évi tervüket.

A két kiváló traktoros becsülettel eleget tett ígéretének. Zetor traktorral 1408 normálhold munkát végeztek el ez év áprilistól november 6-ig. Ez — a gép és a traktorosok két évi normájának felel meg. Kiss Imrere és váltótársára büszke a tangazdaság minden dolgozója. Jó példájuk a többi traktorost is nagyobb igyekezetre serkenti. Kálmán Sándor G 35-ös traktorával úgy dolgozik, hogy évi tervét már 140 százalékra teljesítette. Rajta kívül a gazdaságban több traktoros tart már 120 százalék fölött évi tervének teljesítésében.

November 15 és december 1 között traktoros tanfolyamok indulnak

A kormányprogram végrehajtásában nagy feladat vár mezőgazdaságunkra. A termelés növelésével kell biztosítani a dolgozó népünk egyre fokozódó igényének kielégítését, az életszínvonal emelkedését.

A terméseredmények növelésében nagy szerepe van a jó talajmunkának és az ezt végző traktorosoknak. A kormányprogram megvalósítása nyomán már eddig is számos ipari dolgozó tért vissza a mezőgazdaságba traktorosnak. Egyéb munkaterületeken dolgozók részéről is nagy érdeklődés mutatkozik. A most lezárult katonák közül is sokan szeretnének traktorosokként dolgozni. Ezért november 15 és december 1 között minden megyében háromhónapos traktoros tanfolyam indul. A résztvevők ösztöndíjat is kapnak.

A tanfolyamra mindenki a lakóhelyéhez legközelebb eső gépalománomra jelentkezhetik, ahol az összes felvilágosítást megadják.

Dugványrépa és burgonyatermelők figyelem!

Ertesítés szerint november 8—10-e táján érős északi lehűlések és fagyok várhatók, valamint havazás és havasas. Minden termelő a dugványrépát és burgonyát óvja a hideg idő hatásától.

Hajdú-Biharmegyei Magtermelő és Vetőmagellátó Vállalat.

A szovjet ember tanácsot ad

Szovjet emberek jártak októberben Hajdú-Biharban. Felke-retek termelőszövetkezetet, állami gazdaságot, gépalomást, hogy a helyszínen adjanak tanácsot, segítséget ahhoz, hogy a nagyobb terméshozamokért indult harcunk eredményesebb legyen.

A szovjet mezőgazdasági küldöttség tagjaitól sokat tanultunk. Rengeteg tapasztalata-t adtak át, de átadták annak is a módját, hogyan kell a segítséget, a tanácsot adni.

Segíteni akarás

En már sokféle vezetővel találkoztam az életben. Őntelt haragokkal, kapkodásokkal, szérényekkel, fukarkodásokkal, akik tudásukat félve őrzik, de kevés olyan vezetőt találtam, mint Gladkov elvtárs, a szovjet mezőgazdasági küldöttség tagja, az uljanovi gépalomás igazgatója. Gépalomásán 120 lánctalpas és 78 kereskes traktor, 58 kombajn és sok más mezőgazdasági gép dolgozik. Gladkov elvtárs gépalomásának dolgozói közül 198-an részesültek magas kitüntetésben, húszan Lenin-rendet kaptak. Eredményesen dolgozik a hatalmas üzem, az általa művelt területekről hektáronként 30 mázsás öszibuzát takarítottak le.

Volna mire büszkének lenni, de a magatartásában ennek nyoma sincs. Gladkov elvtársat a szerénység, egyszerűség jellemzi és az a határtalan segiteni akarás, mely minden szaván, cseleketén érződik. Egyszerű, abban a drága, szép értelembe, amely a szovjet embert jellemzi. Ez nyilvánult meg abban, ahogyan karonfogta Pintér Gyula elvtársat, a hajdúszoboszlói gépalomás igazgatóját és járadhatatlan magyarázata, hogyan szervezik a munkát az uljanovi gépalomáson.

Deresedő haja csillogott az őszi verőfényben, amikor a hárt járt. Minden érdekelte és

mindig mosolygott. Derű és nyugalom áradt belőle, bárkivel beszélt. Mozgása eleven, szinte fürgé, pedig megetté meg kenyere javát. Nem fárad a tanácsadásban, keresi az alkalmat, hogy tudásából minél többet átadjon. Pintér Gyula elvtársat egyórás beszélgetés után még kereste, mert elfelejtett vele valamit közölni.

Szerénység

Hogyan adja tanácsait? Egyszerű, természetesen hangon, még a hangját sem színezi. Kedves, baráti hang ez, amelyből nem érződik semmi fölény, ahogy a nagytudású, mérhetetlen tapasztalattal rendelkező ember beszél azzal, akinek segítségére van szükségére: ember beszél az emberrel.

Figyelmes, ha látja, hogy első szóra nem értik meg világosan, amit mond, azonnal előveszi a noteszt és színes ceruzájával már rajzolja is, hogyan kell alkalmazni a gépkapcsolást, hogyan alakítják át a kombajnt tengeri és napraforgó betakarítására.

Ezt csodálta meg a tetélteni gépalomás mezőgazdasága a földesi határban. Amulatában a kalapját is levette egy csendes mozdulattal, ahogyan a szovjet ember tanácsait hallgatta. Miért? Mert hatalmába ejtette Gladkov elvtárs egyénisége. A munka mélyeséges szeretete, az ember megbecsülése. Mindazok, akik körülvették a kopott traktornál — érezték a szerénységgel párosult tudás hatalmát, a segiteni akarás mélyeséges érzetét, mely minden szavából áradt.

Hibát talált eleget Gladkov elvtárs, de ahogyan megmutatta a hiba kijavításának módját, az nem sértette még az elbizakodottakat sem.

A hajdúszoboszlói Vörös Csillag földjén nagy gazban küzdött egy traktor. Nézte, nézte, majd ezt mondotta:

— A mi traktorosainknál

legfontosabb a minőségi munka. Jól munkált föld adja a jó termést. Ittista földre mennek szántani a traktoraink, mert gazos földön a gép nem tudhat jó minőségi munkát végezni és műszaknormáját se nagyon tudja teljesíteni. Az eke után tárcsák aprózzák a rögöket. Tárcsa után borona jár. Így nem lesz göröngyös, egyenletlen a talaj. Minden mag jó helyre kerül, jól fejlődik és jó termést ad. Ez a célja minden traktorosnak, minden kolhoztagnak!

Baráti hang

Mosolygva, baráti hangon mondta ezt. Ugy beszél, hogy szava soha nem sért senkit, de jól megértik és a hiba kijavítására ösztönöz.

Az egyik traktorosbrigád területén a szabadban tárolták az üzemanyagot, a merítő edényeket is lepte a por. Meglátta. — A traktorosok az uljanovi gépalomáson csak hírből ismerik már a csapágyolvaszt, mert üledétt üzemanyagot használnak. Vigyáznak, hogy semmiféle por, piszok az üzemanyaggal ne kerüljön a gép belsejébe. A tisztaság védi a gépet!

Az a hang, ahogyan ezt a tanácsot adta, már nem is baráti, hanem az már testvéri hang volt. Így lehet a legjobb segítséget adni, az az igazi elvtársi segítség. Nem lesz senkinek keserű a szája, nem szégyenkezik: segítséget kapott, de egyben kedve is, a jobb munkához.

Ez is egyik „tilka” annak, ahogyan tudják az uljanovi gépalomás dolgozói éves tervüket már szeptemberre teljesíteni. Gladkov elvtárs, de a szovjet mezőgazdasági küldöttség többi tagja is így adta át tapasztalatait, így adtak tanácsot.

BENCZE MIHÁLY

A beváltott ígéret

Beszélgetés Tömösvári János bútorgyári sztahanovistával

Látogatónk érkezett. Nem ritka vendég, sokszor volt már a szerkesztőségben. Most azonban nagy újságot hozott. Előkerül a borítékba a levél. Postán akarta elküldeni aztán megdöbben, inkább felhozta. Helyetlenné vált a levele. Május új-ságolja: ilyen izgalmas verseny, ilyen lelkes vállalatok, ilyen minőségi munka még nem volt nálunk, mint most.

Ezzel kezdődik a beszélgetés.

Ott ül előttem és nézem deres haját, munkától kérges kezét, a 62 év vonta ráncokat az arcán. Pillanatig sem lankadó lelkesedése csodálatba ejt. Hatvan-két éves, — fáradságnak semmi jele — pedig munkából jött. Hogy lehet az, hogy nem törte meg az élet, a nehéz munka, mi-ből merítete azt az erőt, mi még most is fűti, ami még most is tűzbe hozza? Mintha gondolatomban látta... beszélni kezd az életéről. Harminchat évet ugrott vissza gondolatban. Szemüvegét is előveszi, talán azért, hogy jobban lássa a lepergett éveket.

1917 augusztusában jár most. Oreibe (most Arol) vezet el benünket.

A cukorgyárban

180 magyar dolgozott

mint foglyok kerültek ki Oroszországba. Gyűlésre jöttek össze egy augusztusi napon, egy gépgyári munkás (nevére nem emlékszik) mondta a beszédet. „Gyertek velünk — szólt a magyar munkásokhoz — elég volt az önkényuralomból. Segítsetek és aztán segítünk mi is nektek.” Az orosz munkások megmozdultak és követték őket a 180 magyar. Szmolenszkben gyülekeztek. Lenin elvtárs fogadta őket...

Elhomályosodtak az emlékek. Mikor azonban ideér fejragyog az arca, nem — ezt soha nem felejtí el: beszélt hozzájuk, nyugodtan és mégis lángragyújtotta valamennyit. Csak törték az orosz nyelvet, de mégis megértették. És megfogadták: mellettük harcolnak hűségesen.

Együtt keltek harcba az orosz katonákkal a fehérorszok ellen. Négy napos heves küzdelem után a térséget megtisztították az ellenséges elemektől. Két tengerész vitte hozzájuk

Lenin elvtárs dícséretét.

A magyaroknak külön üzent. Harminchat év nagy idő, nehéz sorjában visszaidézni a napokat — a beszélgetés ezért nem folyamatos, hol az egyik, hol a másik jár előre. De van egy, amire úgy emlékszik, mint Lenin elvtárs szavaira: a forradalom győzelmére. Brianszkban érte őket a győzelem híre. Orosz és magyar, ukrán és bjelorusz, fiatal lány és öreg anyóka, katonák, civilek egymás nyakába borultak. A könny, a kacaj, esők és ölelés — kitörölhetetlen emlékek ezek. A szeretet, a hála övezte a vörös katonák minden lépését. Lipcskével és ami csak a háznál került, mindenre kínálták őket.

Béke és szabadság! — haragított mindenütt... Ez történt harminchat éve, — de mintha ma lenne, úgy látja az örömmámorban úszó embereket. Ez az emlék kísérté végig az életét. 1918 januárjában került haza Magyarországra, a búcsúzáskor sok szerencsét kívántak a magyarok győzelméhez. Megígérték: segíteni fognak.

Ahogy szűkül az évgyűrű, úgy

élesednek a képek. Itthon, mint megbízhatóan egyént szemmel tartották. A zárakra, aztán a pofonokra, — amelyeket a Tanácsköztársaság bukása után Horthy pribékjeitől kapott — úgy emlékszik, mintha most csattantak volna. Emlékezik... A dohánygyári raktároskodásra — kevés fizetésre, nyomorra... Megnősül, a kis pénzéből nem tud kijönni, elmegy az István malomba, napi

12 óra a munka
és 46 fillér az órabér.

Az 1936-os sztrájk. Résztvesz a szervezésében, mint szakszervezeti bizalmi. A sztrájk után elbocsátják. Hosszú hónapokig salakot lapátol... A két gyerek, a nehéz megélhetés arra kényszerítik, hogy feláldozjon sorsa miatt. Mi lett a vége? Elvitték katonának.

Kavarognak fejében a kellemetlen emlékek. Ehez családját látja, a rongyos kis gyermekcipőket. Erős volt és egészséges, mégsem tudta gyermekeinek előteremteni a legszükségesebbeket.

„Segíteni fogunk” — búcsúzáskor hallott szavak adták a reményt életének. Megismerte a vörös katonákat, hitt a szavukban, tudta, hogy eljönnek...

— A Hernád torkolatánál találkoztam 27 év után ismét velük. A már elfelejtett orosz szavak most önkénytelenül kibuggyantak. Megértették, hogy mit akar mondani. Befogadták közéjük, velük harcolt a végső győzelemig. Eljőttek, segítettek — beváltották ígéretüket.

1945 augusztusában jött haza családjához. Tömösvári bácsit megdezette az élet nem érzélgős, érzékenykedő természetét. De, amikor ezek a pillanatok észbe jutnak érzékenyül, óvatosan, hogy észre ne vegyem, előhuzza

A forradalmi műszak eredménye a Járóműjavítóban

A Járóműjavító üzemi vállalat felajánlásának forint értéke a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 36. évfordulójára 181.640 forintot tett ki. Különösen az utolsó két nap eddigi példanélküli lendületének eredményeként 208.330 forintra teljesítették ezt a vállalatot.

Az osztályok együttműködése és lelkes munkája azt eredményezte, hogy az üzem november 6-ig 32 javított kocsi adott át a forgalomnak. Becsületlen munka volt ez. Vasasokhoz méltó.

A nyár egy dolgos délelőttjén találkoztam először velük. Az épülő hatalmas szerelőcsarnok tövében álltak, s láthatóan valami tréfán nevettek. Akkor még nem tudtam, hogy sztahanovista oklevél van a zsebükben, hogy hősei, élenjáró harcosai a Keletmagyarországi Golyóscsapágygyár építkezésének. Most újra itt látom őket az előregyártott elemek beemelésénél, 8 méter magasban. A levegőben hatalmas 36 ablakrészes belontestet emel a „humba”, azt követik éber figyelemmel. A darus lassan hátrál a hatalmas 10 tonnás emelőgéppel, a pattanásig megfeszült vékony acélkötél lassan emelkedni kezd. Még három, majd két perc... már csak egy... már semmi, a hatalmas test nekifekszik: a beemelés sikerült.

A brigád Dobi Gyula vezetésével már hónapok óta végzi ezt a sok figyelmet igénylő munkát. Valóságos arlisták módjára mozognak a magasban. Ahogy a felvilágító belontesteket lassan leeresztik az acélkötél, máris körülveszik: vésik, csavarozzák, illesztik. Ki a főtartó peremén áll, ki feljebb, ki a merevítő körül szorgoskodik, csavarukocsal, kalapáccsal a kezében. Szinte meglepő, milyen egyszerű ebben a brigádban az összeszkoltóság. Nincs hang, vagy vita, egy fejmozdulattal is megértik egymást. Gyorsan

zsebkendőjét és egy észrevétlen pillanatban a szemé sarkához emeli. Pár percig küszködik magával és újból beszélni kezd... — Milyen öröm volt az, nehéz elmondani.

Az igazi boldog élet
most készült be
otthonunkba.

Persze voltak nehéz perceink, én a romeltakarításnál dolgoztam elnöke voltam a közmunkásoknak. A pénz kevés volt, a munka sok, de addig kilincseltem, míg javítottak a fizetésem. Micsoda boldogság sugárzik róla, amikor ezt mondja: elmentem személyesen Rákosi elvtárhoz, ő segített.

Sok utat bejárt, sok mindent kipróbált, éhezett, gúrcólt ötvenhárom éves koráig. Voltak azért boldog percei, órai is: az Októberi Forradalom győzelmé, a házassága, a gyermekei, a Vörös Hadsereg érkezése. Ettől a perettől kezdve már nehezebb számlálni a boldog órákat, itt már napokban, hónapokban beszélhet. A rossz emlékeket könnyebb lenne számbaszéni, mert olyan ritkák, mint a multban az öröm volt.

Mégis megpróbálja a sok szépből a legszebbet elmondani: egyik fia jelvényes sztahanovista, a másik vezetőbecsoltásban dolgozik. Fjait három évig ingyen taníttatta az állam — a fizetését kapta ezalatt is. Fia most vásárolt 10.000 forintos bútort. Szép helyen laknak, egészségesek, boldogok. Családjuk van és szeretik egymást. Munkájuk van és megbecsült emberek — lehet ennél nagyobb boldogsága egy apának? Lehet, az, ha nemcsak gyermekei, de ő maga is, a 62 éves ősz fejével, törhetetlen energiájával még ma is a legjobb munkások egyike a Bútorgyárban. Simon Zoltánné.

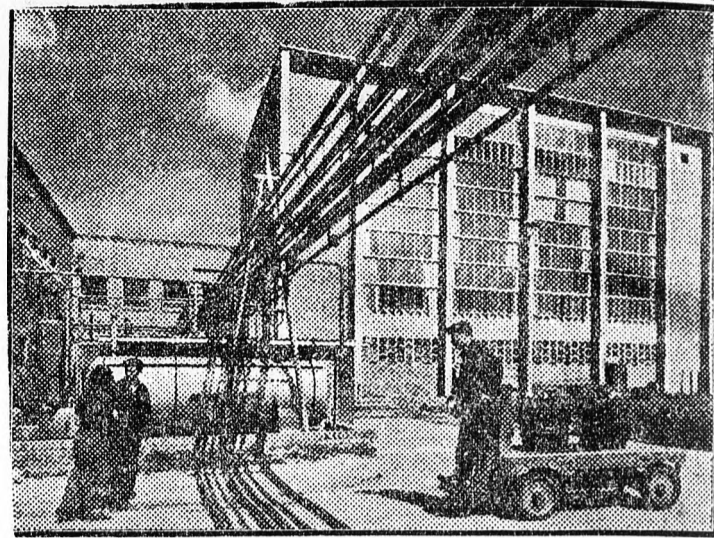
ÚJ NAPOK — ÚJ HŐSEI

cselekednek. Egy, közel 7 tonnás belontest összeszerelése náluk mindössze 40—50 percig tart, aztán jön a rácsos merevítő öszszrakása; majd újból előről kezdődik az egész.

Két évvel ezelőtt még azt sem tudták, mi fán terem ez a két szó: előregyártás, beemelés. Nem voltak a méréshez, az újhoz szokva, a mult csak az apró hétköznapi munkára, a téglára, vagy a malterhordásra „tanították” őket. Mikor az első munkák a Keletmagyarországi Golyóscsapágygyárnál megkezdődtek, még akkor is úgy vélekedtek: nincsen olyan erő, mely levegőbe emeli ezeket az előregyártott, betonból készült elemeket. Pedig igen lett! Az egyik forró nyári napon hatalmas csattogással beállt az épülő falak közé a „Szöke daru” és hozzákézdett ahhoz, amire már hetekkel előtte készült. Először csak körülállták, úgy figyelték a gépet. Barátkoztak, ismerkedtek vele. Később már együtt dolgoztak a hatalmas daruval, amely hűsleges segítőtlársuk lett. Szinte könnyedén, mint egy pelyhet, kapta a gép a „fogai” közé a 18 tonnás főtartókat, felemelte, odatette, ahová valóban kell. Persze az első napon nem ment

Harmadszor is elnyerjük a büszke élüzem címet

Toró

A Hajdúsági Gyógyszergyár udvarán...

Aliq három hónappal ezelőtt a „Néplap”-ban a Hajdúsági Gyógyszergyár dolgozói nevében azt ígérték, hogy az élüzem kintüntetést, — amelyet az üzem dolgozói ez év augusztus 6-án először kaptak meg, — megtartjuk.

Ígretüket betartottuk. Másodszor is élüzem a Hajdúsági Gyógyszergyár. Ezt az eredményt úgy értük el, hogy munkánkat jól megszerveztük. Tervünket napra, órára felbontottuk, a fődíspécsert allandóan ellenőrizte a termelés ütemességét és azonnali intézkedéssel elhárította az akadályokat.

Mint hiányosságot említem: a munkafegyelem terén még sok tenivalónk van. Most az őszi mezőgazdasági munkákat üzemenk is „megérzi”. Van egy pár dolgozó nálunk, aki kéllaki életet él és ezek közül kerülnek ki az igazolatlan mulasztók. Október hónapban is volt ezért igazolatlan mulasztás. Agitációs munkával kívánjuk a fogyatékoságunkat kiküszöbölni.

A vállalat dolgozói az elmúlt termelési értekezleteken egyöntúten vállalták, hogy úgy az éves, mint a negyedéves tervünket ez év december 1-re teljesítjük. Mindezeket figyelembevéve ígértem, hogy harmadszor is elnyerjük a büszke élüzem címet.

Tudjuk, hogy az ígret kötelez. Nem könnyű feladatra vállalkoztunk. Hogy azonban vállalkozásunknak eleget tegyünk, e hó közepén kezdődik két 25—25 dolgozóval induló szakmunkásképző tanfolyam, amelynek elvégzése után a dolgozók nagyobb szakmai tudásra tesznek szert és így munkájukat magabiztosabban végezhetik.

Minden erőnkkel azon leszünk, hogy népgazdaságunknak minél több penicillint adjunk. Patkovszky Imre, igazgató.

Az élüzem jelvény második fokozatát érte el a debreceni Fűtőház

Lelekes ünnepség megtartására gyűltek össze csütörtökön este a Fűtőház dolgozói. A fűtőházak közötti országos versenyben a harmadik negyedévi terv sikeres teljesítése alapján elnyerték az élüzem jelvény második fokozatát. Büszkek is erre a dolgozók, hogy őket ilyen megtisztetés érte. Az élüzem jelvény átadásakor az ünnepi beszédet Sopronyi József elvtárs, a Vas-

utas Szakszervezet kiküldötté tartotta. Sopronyi elvtárs beszéde után Varga Jenő, a közlekedésügyi minisztérium képviselőjében több mint 16.000 forint pénzjutalmat osztott ki a legjobb dolgozók között. Pénzjutalomban részesültek többek között Tóth Mihály, Csordás Imre művezetők, akik 300—300 forintot kaptak. Ezenkívül még 50 dolgozó kapott kisebb-nagyobb összeget és könyvjutalmat.

merevítőit beszerelni, akár évekig is eltartana a munka. De így rövidesen, november 15-re már készen lesz. A hónap közepén már a szereléshez is hozzákezdhetnek. Erre az időre ugyanis felépülnek az oldalfalak, az üvegezés is jócskán előrehalad; úgy hogy jöhet a tétel, akkor már fedél alatt lesznek.

Télen a határoló falazást, a gápalapok betonozását végzik majd, sőt az öt méter átmérőjű klimatikus pince építéséhez is hozzákezdhetnek. Mert ilyen is lesz. Ez a pince szabályozza majd a nagy csarnok hőmérsékletét, hogy a golyóscsapágyak előállításánál állandó megfelelő legyen a levegő.

Dobikék sokat beszélnek otthon a családban is az építkezésről. Büszkék rá, hogy a Keletmagyarországi Golyóscsapágygyár falrakói lehetnek, büszkén hordják a jól megérdemelt sztahanovista címet. S korai alkonyokon, úgy hazafelé mentükben is megállnak és elgyönyörködnek az építkezés méreteiben. Az őszi erdő szelid pompájában, mint megannyi győztes jel nő a magasba a nagy csarnok készülő fala; a főépület, a kovácsműhely. Rög ezen a helyen, a Szabadság-út környékén csak erdőirtás, homok volt. Ma diadalmasan épül, magasodik a jövendő magyar golyóscsapágyainak a bősége.

Uj célokért, új emberekkel! Kovács Tibor

A so
község
és a m
xilkon,
község
október
által f
hogy m
szág e
jövő es
takarai
gasabb
lad a p
minden
ról sold
háza e
nak, k
terve. C
a Tisza
Az
ron...

V an
burgony
bet sze
jóval t
amenny
A t
godnak
jövédh
21-nek
ságának
lése, ho
termel.
hogy 20
halastav
telepít.
mű Vör

A k
szövetke
zető út
laldához
rik a t
és kárt
sat.

A ha
táplálék
meggyőz
gel a p

M áso
Már az
A nádu
egy szék

Az o
mint 55
san 1250
tetes kö
asszony
könyvet
Vácsi L
tölti. E
mű köte
asszony
cában k
adású k
könyvtá

Hog
A stat
„Acélit
jai”-t, S
ra” olva
tás”, „K
elke” —
könyvek
„Elbesz
Brédelt

A pró
a
hogy a
üzemg
nyérrel
tűelő-,
kodnak
mondva
munkát
mult ké
a dolgo

Jogo
péksüte
lenne sz
ségben
Szinte
Miskolc
hetenké
abból se

ÖRÖMÖK ÉS APRÓ BOSSZÚSÁGOK POLGÁRON

A községi lexikonok csupán néhány sorban írtak Polgárról, erről a tiszamenti községről. A lakosság számát, a vasútállomást és a malmot jelezték. Ha most készülné egy lexikon, feltétlenül hosszabb teret szentelne a község nevezetességeinek. Inna arról, hogy 1950 október elsejére felépült — és szebb lett a nációk által felrobbantott Tisza-híd. Olvasnánk azt is, hogy már második éve híznak a sertések az ország egyik legkorszerűbb hizlaldájában, ahol a jövő esztendőben felépül a tizenháromeleves takarmánysziló: a község legnagyobb és legmagasabb épülete. A Tisza másik partján is jól halad a palkonyai földgázkombinát építkezése — minden reggel gépkocsik szállítanak oda Polgárról sokszáz dolgozót. Elkészült a községi tanács-háza emeletes épületének, az új kultúrthoznak, könyvtárnak, sokszáz új lakóháznak a terve. Ott épül fel mindez a jelenlegi község és a Tisza partja között elterülő hatalmas réten.

Az emberek is sokkal vidámabbak Polgáron...

Van okuk a jókedvre, az örömré. Régen termelt ennyi búza, kukorica, cukorrépa és burgonya a polgári határban. Jövőre még többet szeretnénk betakarítani. Bizton' így lesz: jóval több öszibúzát vetettek el eddig, mint amennyit a tervük elől.

A termelőszövetkezetek is erősödnek, gazdagodnak. Olvasták a „Néplap”-ban, mily nagy jóvedelmet jelentett a rizs a nánási December 21-nek és a hal a nádudvari Vörös Csillag tagságának. Ezért határozta el a Tánácsos közgyűlése, hogy ebben az esztendőben 40 holdon rizst termel. A Vörös Csillag tagsága is úgy döntött, hogy 20 holdon rizst vet, ezenkívül 50 holdon halastavat létesít — és 4 holdon gyümölcsfákat telepít. Kérdés azonban, hogy a kevés taglétszámú Vörös Csillag meggyőzi-e a sok munkát?

A község sem akar elmaradni a termelőszövetkezetek mögött. A Folyás-tanya felé vezetett út mellett — alig 300 méterre a sertéshizlaldához — 200 holdas halastavat épít. Már mérik a tó helyét, már kijelölték a csatorna medrét és kártalanították a Vámosi-tanya tulajdonosait.

A halak a sertéshizlaldából kapják majd a táplálékot. Jóval nagyobb méretű halastavat is meggyőzne azonban — planktonnal — halelességgel a polgári sertéshizlalda.

Második otthona lett sok fiatalnak és öregnek a járási tanácskaszával szembeni könyvtár. Már az előszoba berendezése is izléses, megkapó. A nádudvari fazekasok remekműveit ott találjuk egy szép könyvszekrény tetején.

Az olvasóban igen nagy a forgalom. Több mint 550 az állandó olvasók száma — és átlagosan 1250 könyvet kölcsönöznek a 2300—2400 kötetes könyvtárból. Van olyan egyszerű munkásszorongó, akinek bizony alig tudnak már új könyvet ajánlani. Szinte mindet olvasta már. Váci Lajosné is szabad idejét a könyvtárban tölti. Eppen Mórincz Virág: „Apám regénye” című kötetét kölcsönözte. Megjegyezte az idős asszony, — aki Polgáron a Mórincz Zsigmond utcában lakik —, hogy jó lenne, ha több új kiadású könyvet küldene ki Polgárra a megyei könyvtár.

Hogy milyen könyvek a legolvasottabbak? A statisztika azt mutatja, hogy a fiatalok az „Acélt megedzik”-et, „Robinson Crusoe kalandjai”-t, Schiller: „Tell Vilmos”-át már „rongyosra” olvasták. Közkezen forog állandóan „Az aratás”, „Különös házasság”, „Új barázdát szánt az éke” — s nagy sikerű lesz a napokban érkezőt könyveknél: „Sztjepán Kolcsugin”-nak, Mórincz: „Elbeszélések”-nek, Tolstoj: „I. Péter”-ének, Brédeltő: „Az apák”-nak.

Apró bosszúságok azonban igen gyakran érik a polgári dolgozó parasztokat. Az például, hogy a Hajdúböszörményi Kenyérgyár polgári üzemegeje igen gyakran gyenge minőségű kenyérrrel „lepi” meg a község lakosságát. Néha tüzelő, néha só- vagy élesztőhiányra panaszkodnak a vezetők. Sokszor a malmot szidják — mondván: rossz a liszt. Azonban, hogy rendes munkát is tudnak végezni, ezt bizonyítja az elmúlt két hét, amikor kifogástalan kenyér került a dolgozók asztalára.

Jogosan kifogásolják azt is, hogy kevés a péksütemény, sokkal több zsemlyére, kiflire lenne szükség. Nincs cukrászda az egész községben — így nincs cukrászsütemény sem. Szinte nevétségesen hat, hogy a nyáron hol Miskolcra, hol Debrecenből taxin hordták — hetenként egyszer-kétszer — a fagyaltot, de abból sem jutott, csak igen kevés embernek.

Az üzletek — látszatra — tele vannak árucikkkel. A földművelésügyi kirokátában még egy szép fehér „Zetka” motor is ott díszelgett, azonban keserűséggel panaszták el többen is, hogy nem lehet kapni férfi esőkabátot, a tanács egyik dolgozója Nyiregyházán az Őszi Vásáron vásárolt fekete kardigánt, nincs sem gyermek-, sem felnőtt gumicsizma, nincs gyermekmakkó, sem pullover, a földművelésügyi kirokátában nem árul sem szegyet, sem drótot, hiányzik a tüzhely és a horgonyveder is — a 16-os Népbolt áruja pedig kirokátában még mindig a nyári selyemanyagokat kínálja a vásárlóközönségnek.

Legalább száz ekére, 80 boronára és 10 vetőgépre lenne ezenkívül szükség Polgáron!

A dolgozók jogos kultúrigényét tolmácsolta Nemes Istvánné, a begyűjtési osztály dolgozója: kicsi a mozi, igen gyakran sokszázán kintrekednek, kicsi a kultúrterem is, az is hiba, hogy igen ritkán jön ki a Csokonai Színház. Nem is emlékszem, mikor voltak itt utoljára...

Komoly bosszúságot okoz az is, hogy nincs egy jó fényképező — Debrecenbe járnak Polgárról is a Foto KTSZ-hez...

Kormányprogramunk nyomán pedig egyre több iparendélyt adnak ki Polgáron. (Ha fényképező kérne, az is kapna...) Az elmúlt hónapokban heteket vártak egy-egy női ruha elkészítésére a dolgozó asszonyok. Legújabbban két női szabó kapta vissza az iparendélyt: Krisztin Mária és Ujhelyi Gáspárné. Képergető és ívvezető is lesz már Polgáron. És rövidesen elektromechanikus is.

Panaszkodnak azonban a vadászok: tegyük hozzá mindjárt — hogy jogosan, mert magas a beadási terv — ugyanakkor kevés a nyúl... Vasárnap is kint voltak a határban vagy huszan és összesen 78 nyulat löttek. Mennyivel jobb dolguk van a tiszgyulázházaiaknak. A Kisfaludyerdő tele van fácánnal, nyullal, nem ritkaság az őz és a szarvas sem. A Centeren, Alsóréten, Örményszögön vagy a Borotvalkőn... végig a polgári határban bizony sokkal kevesebb a vad.

Apró bosszúság, de megkeseríti a dolgozó parasztköz életét az is, hogy sok utcában még nem gyulladtak ki a villanylámpák. Úgy néz ki a helyzet, van villany Polgáron, a fényből azonban nem jut mindenkinek.

Pedig milyen könnyen lehetne azon segíteni — néhány villanyoszlopra, s vezetékre lenne szükség, hogy kigyűljön a fény a Zrínyi-utcában, a Dohánybevaltó utcájában, a Dante- vagy a Vereczkei-utcában.

1949 december 21. óta — a fény megjelenése óta — a hálózatépítő vállalat már segíthetett volna ezen a bajon. Ahol azonban ég a villany, ott viszont gyakran előfordul, hogy sok esetben összetévesztik az éjszakát a nappalal. Éjjel sötétség borul Polgár egy-egy kerületére, ugyanakkor megtörténik, hogy világos nappal — a nappal versenyeznek az utcai lámpák.

Néhány lakó a Vendéglátó Vállalat munkájáról. Csapnivalóan rossz az italellátás a községben. A Hajdúnánási Vendéglátó Vállalatnak úgy látszik mostohagyermek Polgár, mert igen ritkaság az, hogy bor, sör, vagy pálinka egyszerűen kapható az italboltban. A nyáron az amúgyis igen elhanyagolt helyiségben ünnepnapnak számított, ha sört lehetett inni — e héten nem volt bor, pálinka, likőr, még szerencse, hogy szódát, majd néhány óra múlva sört kezdtek mérni.

Valószínűleg azt a sört, amit a nyáron meg-takarítottak...

Polgáron mindenki büszke a gépállomás jó munkájára. Nemcsak mennyiségileg, hanem minőségileg is elsőrendű munkát végeznek. Nem igen akad panasz a traktorosok munkájára. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére azt vállalták, hogy őszl talajmunka tervüket 120 százalékra teljesítik — és november 1—7 között „forradalmi műszak”-ot tartanak. Ezalatt 720 normálhold talajmunkát végeznek el. Az időjárás megakadályozta a gépállomás dolgozóit abban, hogy maradéktalanul eleget tegyenek vállalatuknak. Ha azonban leszámítjuk az eső okozta kiesést, megállapíthatjuk: amit ígértek, azt valóra váltották. Dobos Gyula, Török János, Lamos Elvira munkája nagyban hozzájárult a gépállomás sikeréhez.

A traktorosok most az őszi mélyszántásban viszik győzelemre a polgári gépállomást!

TÓTH ÁRPÁD

A költő halálának 25. évfordulójára

1928 november 7-én hunyt el. Eppen a Nagy Októberi Forradalom évfordulóján. Ma is az emberiség történetének ezt a legnagyobb napját ünnepeljük. De a világ első szocialista országának születésnapján érzett örömről sem töltheti el úgy szívünket, hogy hely ne maradjon benne a gyászunk azokért a nagy em. bereinkért, akiknek méltatlan szegénységben kellett élniük, korán, megértetlenül kellett sírba dőniük, mert a mi házánkra akkor még nem ragyoghatott a szocializmus éltető napja.

Ilyen tragikus sorsú nagy magyar volt Tóth Árpád is, aki 42 évvel többre nem terjedt életének felét itt élte le, a mi városunkban. Itt volt kitűnő, szorgalmas diák, itt lett fényes és életozó hírlapíró, itt lobbant sírjág tartó nagy szerencsemre, itt írta első kötetének, a „Hajnali szerenád”-nak pazar költői képekben gazdag, rimekkel ékes, mélabánattól terhes, gyönyörű verseit. A debreceni Nagyerdő idézi, ha a természet megnyugtató szépségébe akar merülni „a merengés halk gyönyörétől reszketvegen”. A debreceni nagy költőt, Csokonait vallja mestercél, mikor nagy alkotásba fogva szíve verét ajánlja, hogy „a magyar Jövő” szebben épüljön.

Mi, akik itt élünk már e szebben épülő jövőben, úgy emlékezhetünk legmúltbiban Tóth Árpádra, ha mai nagy ünnepünk, a szocialista forradalom fényét vetjük vissza sorsára, költészetére. Az utóbbi években gyakran kiemeltük azokat a költeményeit, amelyekből a szocializmus nagy ügyéért való lelkesedése, a proletárforradalomba vetett hite hangzik felénk. Főlemlegettük, hogy odát írt az Ifjúság anyfalához, aki szuroknóknál ragyogóbbra, fenyegetőbbre gyújtja a tömegek haragos, bús szemét. Az Ifjúsághoz, akinek hiborpiros szárnya a dús jövendő piros zászlaja. Főlemlegettük, hogy Tóth Árpád írta az első magyar proletárforradalomról 1919-ben a legszegebb költe-

ményt: „Az új Isteni”-t. He-lyesen tettük. Jó volt bizonyítani, hogy a legeredetibben egyéni magyar költők egyike, a lehetetlen hangulatok, a halk és gyöngéd szépségek énekeso egyetértett, együttérzett a forradalmi munkástómegekkel.

De ezt bizonygatni ma már nem elég.

Tóth Árpád nemcsak azokban a verseiben a dolgozó népe, amelyekben a hazáról, a tömegekről, a forradalomról beszél. Hiszen a mi forradalmunk kultúrforradalom is. És ha a tökéletes zsarnokság korában kevesek kiváltsága volt Tóth Árpádot megérteni, ma ő is a sokak költője kell, hogy legyen. A magyar költői nyelvnek az a főművelet az a szepsége, a magyar versnek az az andalító zenéje, az ének és földnek az a sok-sok ékes-sége, a nagy természetnek és az emberi érzéseknek az a büvöletes ábrázolása és megszólaltatása, amit Tóth Árpád költészetében annyira szerettünk, éppúgy a dolgozó tömegek jogos öröksége, mint — Lenin tanítása szerint — minden nagy, szép és szent dolog, amit az emberi szellem valaha teremtett. Feladatunk: képesé tenni mennél szélesebb tömegeket, főként az ifjúságot a tóthárpádi szépségek befogadására, s feladatunk azt is megértetni velük, hogy ami ebben a csodálatos költészetben csüggeteg és hanyatló, az egy elmult embertelen kor szörnyű kezényoma: a tökéletes kizsákmányolás koráé, amely tragikussá tette a költő, a költők sorsát.

Az csak a véletlen játéka, hogy Tóth Árpád halála napja egybeesik a Szovjetunió születésnapjával. De az, hogy az ő életéből, költészetéből olyan törvények és tanulságok ragyognak felénk, amelyek a kommunista forradalmi gondolkodásnak is alkotói részei az már történelmi szükség-szerűség. Tóth Árpádra, a nagy magyar költőre ugyanazzal a lélekkel emlékezünk, amellyel a Nagy Októberi Forradalmat ünnepeljük.

Kardos Pál

Tóth Árpád emlékünnepe

A Fazekas Mihály gyakorló gimnáziumban az elmúlt napokban lázas munka folyt. A huszonöt éve halott Tóth Árpádnak bronzba öntött, művészi kivitelű domborművét helyezték el abban az iskolában, ahol a költő középiskolai tanulmányait végezte. A dombormű megmintázása. Estók Sándor debreceni szobrászművész érdeme. Szekerák Aladár öntőmester pedig a bronzöntést végezte — nagy szakértelemmel.

Igy állított az iskola méltó emléket egykori diákjának.

Debrecenben ünnepség keretében emlékeznek meg Tóth Árpádról. A domborművet vasárnap déli 12 óra-
ra leplezik le, majd este 6 órakor az Arany Birta nagytermében irodalmi ünnepélyt rendez a Fazekas Mihály gyakorló gimnázium. Résztvevő az ünnepségen Tóth Eszter, a költő özvegye és Tóth Eszter, a költő leánya is. Az ünnepi beszédet Kanissai Nagy Antal, az oktatási minisztérium főelőadója tartja.

Tatarozzák Debrecenben a lakóházakat

Debrecenben szeptemberben a kormányprogram keretében 174 lakás tatarozását kezdték meg. Négy millió forintot biztosított kormányunk a debreceni lakóházak tatarozására. A november 7-re lett felajánlások — a leikes verseny eredményeképpen a külső vakolási munkákat és a tetőjavításokat mind a 16 házon elvégezték.

Lassan halad azonban a szobafestés és az asztalosmunka. A Thaly Kálmán utca 3. szám alatti házban — amelynél a javítási munkákat már 98 százalékban elvégezték — a szobafestők és asztalosok ígéretüket, hogy 7-re átadják a házat a lakóknak, nem váltották valóra.

Bélyegkiállítás a Déri Múzeumban

A Szovjet Könyv Háza és a Debreceni Bélyegkőr november 7-én és 8-án szovjet bélyegkiállítást rendez a Déri Múzeum helyiségében. A kiállítás november 7-én délelőtt fél 10-kor ünnepe-

lyes keretek között nyílik. A kiállítás ideje alatt alkalmi postahivatal működik, mely különleges bélyegzővel látja el az ott feladott leveleket.

